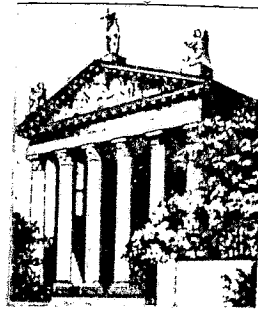

Veritas vincet

Vilniaus reformatų žinios

Dabar pasilieka tikėjimas, viltis, meilė, šitie trys; bet jų didžiausioji yra meilė I Kor. 13:13

1998 lapkritis Vilniaus ev.reformatų parapijos tarybos ir seniūnų tarybos informacinis leidinys Nr. 1.

Visiškai sutinku, kad kiti gali geriau nei aš ištaisyti esama padėti, bet, kadangi jie tyli, tai to siekiu aš ir siekiu taip, kaip moku. /M.Liuteris/

Mieli parapijiečiai,

Vilniaus evangelikų reformatų parapijos taryba ir seniūnų taryba 1998 m. balandžio 7 d. posėdyje nutarė leisti parapijos informacinį biuletenį. Biuletenio tikslas - pateikti informaciją apie tai, kas vyksta Vilniaus reformatų bendruomenės gyvenime, o taip pat trumpai apie įvykius Lietuvos Reformatų Bažnyčioje. Vilniaus parapijos taryba ir seniūnų taryba tikisi, kad ateityje šis leidinėlis taps reguliariai leidžiamu Vilniaus parapijos žinių šaltiniu.

Mes kviečiame visus parapijiečius paremti mūsų užmojų ir pagal išgales aktyviai prisidėti prie šio mūsų darbo, rašyti rūpimomis temomis, teikti pasiūlymus ir pastabas.

Dabartinėmis sąlygomis ryši su Jumis manome palaikyti per seniūnus.

Šis pirmas numeris skirtas nušviesti įvykius parapijoje ir Bažnyčioje per paskutinius trejus metus.

Leidėjai

Nė vienas negali būti Dievu

Kunigės Tamaros Šmidt pamokslas padovanotas reformatams

Pamokslo pagrindų paimtas tekstas iš apaštalo Pauliaus laiško Romiečiams 14, 10-13

Tai kaipgi tu smerki savo brolių? Arba kodėl niekini savo brolių?

Juk visi turėsime stoti prieš Dievo teismą. Parašyta:

*Kaip aš gyvas, sako Viešpats,
prieš mane suklyps kiekvienas kelis,
ir visų lūpos šlovins Dievą.*

Taigi kiekvienas iš mūsų duos Dievui apyskaitą už save. Tad liaukimės teisti vieni kitus. Verčiau pasiryškime neduoti broliui akstino nupulti ir pasipiktinti

Kai žmonės smerkia kitus žmones, kai jie nuvertina kitus žmones, jie tarsi bando užimti Dievo vietą. Jie nori nurodyti mūsų veikmų kryptį ir tikslą. Mes nebematome galimybių, kurias mums suteikia Dievas. Daug dažniau mes galvojame: "Ką aš galiu daryti, ir ko aš jau negaliu? Kas yra leidžiama? Jokie atsakymai nepadės. Jie greitai sukelia norą ką nors pasmerkti, kai tik tas pradeda eiti kitokiu keliu. Kas elgiasi kitaip, tas greitai yra kitų "sutvarkomas".

Apaštalas Paulius netiesiogiai klausia: "Kieno įgalioti jie nustato, kaip mums elgtis ir ką daryti? Kas yra teisinga ir kas ne? Ką krikščionis gali daryti ir kas draudžiama?"

Taigi nėra jokių įgaliojimų. Paulius kartoja tai, ką Jėzus pasakė Kalno pamoksle: "Neteiskite!" Kiek daug yra sunaikinama smerkimu ir teisimu. Tai buvo pirmųjų bažnyčių pavojai, tai yra pavojus ir šiandieninei bažnyčiai. Osvald Chambers kartą rašė: "Dievas sukūrė paukščius, bet Jis nesukūrė jiems narvelių. Narvus sugalvojo žmonės ir paukščiai greitai atsidūrė juose. Ten paukščiai gali tik čiulbėti ir tupėti ant vienos kojos." Kodėl mes statome "narvelius" kitiems? Kodėl mes teisiamė kitus? Kodėl aš nemėgstu žmogaus, jei jis elgiasi kitaip nei aš norėčiau? Ne visada mūsų kritika yra objektyvi. Kartais mus skatina rūpestis mūsų artimui. Tada mes elgiamės teisingai. Tačiau apaštalas Paulius sako, kad teisingas kelias nepriklauso nuo elgsenos normų.

Teisingas kelias - tai gyvas ryšys su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Kol šis ryšys tvirtas ir aiškus, mes teisingame kelyje, nors tikinčiųjų gyvenimas ir bus skirtingas. Dažnai mes neįvertiname ar bijome Dievo galimybių ir jo darbų. Mes neturime priklausyti nuo kitų žmonių, ir jų neturime versti būti priklausomais nuo mūsų nuomonės. Kitaip jie bus tie ant vienos kojos tupintys ir cypsintys paukščiai. Mes galime būti priklausomais tik nuo Viešpaties Dievo. Tik jis vienas gali pasakyti ir nuspręsti, kas yra gerai ir kas yra blogai.

Nė vienas žmogus negali būti Dievu

Paulius sutinka, kad žmonės yra skirtingi. Svarbiausia, kad jų ryšys su Viešpačiu būtų tvirtas. Kiekvienas turi savo nuomonę. Kas valgo, valgo dėl Viešpaties, o kas nevalgo, taip pat tai daro dėl Viešpaties ir dėkoja jam už tai. Nuomonių skirtumas gali būti didelis. Kartais jis yra netgi mūsų supratimu per didelis. Tačiau visada egzistuoja ribos. Jas nustato Viešpats. Kas vienaip ar kitaip elgiasi, turi suvokti, kad jo veiksams turi pritariti Viešpats Jėzus Kristus. Reikia atsiduoti Jo žodžiui ir ramiai viską apmąstyti, tada pajusime, kokia yra Dievo valia. Jis žino, kas mums gerai ir kas ne. Štai todėl parapijiečius kartu išlaiko ne kokios nors elgesio normos ar taisyklės, bet mus visus sujungia Jėzus Kristus ir tik prieš Jį mes esame atsakingi. Prieš Jo sostą kada nors mes visi priklausysime ir išpažinsime Jį Viešpačiu. Tai Jo vieno teisė. Nė vienas žmogus negali būti Dievu.

Mes esame broliai ir seserys

Taigi tik Dievas gali teisti. Tik Jam vienam suteikta tokia galia. Mūsų pamokslo tekste parašyta: *“Tad liukimės teisti kitus. Verčiau pasiryškime nebeduoti broliui akstino nupulti ir pasipiktinti.”* Mes neturime būti nei teisėjais, nei reguliuotojais - tik broliais ir seserimis. Todėl turime būti jautrūs ir pakantūs kitų žmonių kitoniškumui. Mes negalime gyventi taip, tarsi būtume vieninteliai pasaulyje.

Apie vieną Elzaso provincijos kunigą yra pasakojama, kad jis turėjo virš rašomojo stalo pasikabinę paveikslą. Tas paveikslas iš kairės žiūrint atrodė rausvas, o iš dešinės pažvelgus atrodė mėlsvas. Pas jį atėjo pora norinti susituokti. Kunigas juos pasodino vaikina iš dešinės, mergina iš kairės, ir, parodęs jiems paveikslą, paklausė, koks paveikslo fonas. Aišku, atsakymai buvo skirtingi. Tada kunigas tarė: “Pasikeiskite vietomis! Po to jis vėl parodė jį paveikslą ir uždavė tą patį klausimą. Dabar vaikiną pakartojo merginos ankstesnį atsakymą, o mergina - vaikino. Tada kunigas tarė: “Kai jūs dėl ko nors turėsite skirtingas nuomones ir negalėsite sutarti, tai padarykite taip, kaip aš ką tik su jumis padariau apžiūrint paveikslą - pasikeiskite vietomis, ar bent jau mintimis atsistokite į kito vietą ir iš jo pozicijos pažvelkite į iškilusią problemą”. Manau, kad tai protingas patarimas. Patartina juo pasinaudoti ne tik santuokoje, bet ir parapijose sprendžiant įvairius klausimus. Kiekvienas daiktas turi mažiausiai dvi puses. Dažniausiai mes matome tik vieną pusę ir pagal ją paruošiame atsakymą ar priimame sprendimą. Šitas vienpusiškumas sukelia įtampą ir nesutarimus, o šie užkietina širdis. Pažvelkime į visą kito, pašalinio žmogaus akimis, pamatykime problemą iš kitos pusės. Tada išmoksime mylėti savo artimą. Šią meilę gauname iš mūsų Kūrejo Viešpaties Dievo. Amen.

!Dėl vietos stokos pamokslą spausdiname sutrumpintą!

400 metų pirmajam Lietuvos reformatų Katekizmui

Šiais metais minime 400 metų, kai pirmą kartą lietuvių kalba buvo atspausdintas Merkelio Petkevičiaus paruoštas reformatų Katekizmas. Šiuo veikalu norėta užpildyti tuometinės literatūros spraga, nes tai buvo ne tik katekizmas, bet ir giesmynas su maldaknyge, o iš dalies ir Agenda. Šios knygos yra žinomas išlikęs vienas egzempliorius Gdansko mieste. Jis buvo atspausdintas tuo laiku, kai, katalikybei atsigauvant, reformatams teko sukaupti jėgas, kad atsilaikytų prieš augančią kontreformaciją, nes Vilniaus vyskupas Protasevičius jau buvo atsikvietęs kovai su protestantizmu jėzuitų ordina.

Iš “Mūsų sparnai” Nr.25

Ivykiai, atvedę į du Sinodus

1996 m. balandžio 20 d. Biržuose įvyko Lietuvos Ev. reformatų pasitarimas. Jame dalyvavo 75 reformatai iš Vilniaus, Biržų, Panevėžio, Šiaulių, Kauno, Švobiškio, Nem.Radviliškio ir Papilio parapijų. Į pasitarimą neatvyko, nors buvo kviesti tuometinės Sinodo Kolegijos nariai. Pasitarimo dalyviai priėmė pareiškimą "Dėl Bažnyčios vienybės ir neatidėliotinių problemų sprendimo" ir "Dėl Bažnyčios Sinodo Kolegijos". Šiuo pareiškimu buvo prašoma Bažnyčios Sinodą ir Sinodo Kolegiją apsvarstyti susidariusią situaciją. Kaip žinia, pareiškimo nesvarstė nei Sinodo Kolegija, nei Bažnyčios Sinodas.

1997 m. gegužės 10 d. Biržuose įvyko antrasis LERB parapijų narių pasitarimas. Jame dalyvavo virš šimto Bažnyčios narių iš Biržų, Kauno, Panevėžio, Papilio, Nem.Radviliškio ir Vilniaus parapijų. Į pasitarimą buvo pakviesti visi Kolegijos nariai bei jos tuometinis prezidentas, tačiau jie neatvyko. Pasitarime kalbėję parapijų atstovai pabrėžė, kad skyla Bažnyčia, kad Kolegija priima nutarimus jų nesvarsčiusi, sprendimai primetami iš viršaus kelių asmenų. Kolegijos posėdžių nutarimus galima lengvai keisti. Į 1996 m. Sinodą Kėdainiuose delegatai akivaizdžiai buvo atrenkami. ir nepasirašę ištikimybės vadovybei anketų nebuvo įsileidžiami. Nebuvo įleista net Revizijos komisijos pirmininkė E.Dagienė. Jos neįsileidus į Sinodo Kėdainiuose posėdžius, revizijos aktas liko neperskaitytas. Tad dabar faktiškai Kolegijos finansinės - ūkinės veiklos niekas netikrina. Pasitarime kalbėję kiti parapijų atstovai atskleidė daug Sinodo Kolegijos darbo trūkumų ir buvo vieningos nuomonės, kad nebegalima patikėti jai toliau spręsti Bažnyčios reikalų. Vieningai pritarta siūlymui dar kartą pareikšti nepasitikėjimą Bažnyčios Sinodo Kolegijai ir reikalauti, kad birželio Sinode būtų išrinkta griežtai laikantis Bažnyčios nuostatų nauja vadovybė. Pasitarime išrinkta LERB Laikinoji taryba, kuriai pavesta organizuoti Nepaprastąjį Bažnyčios Sinodą. Į Laikinąją tarybą buvo išrinktas 21 narys, tame skaičiuje penki - iš Biržų parapijos, trys - iš Vilniaus, trys - iš Kauno, trys - iš Panevėžio, du - iš Šiaulių, du - iš Papilio ir trys - iš Nem.Radviliškio parapijos. Pasitarimas priėmė pareiškimą Bažnyčios Sinodui ir Sinodo Kolegijai.

Laikinoji taryba Nepaprastajam Bažnyčios Sinodui rengti savo posėdyje 1997 m. birželio 22 d. Biržuose kreipėsi su prašymu į valdančiąją Kolegiją, prašydama leisti dalyvauti tarybos delegacijai įvyksiančiame Kelmės Sinode, o Tarybos vadovui A.Krikščiukaičiui leisti išsakyti daugumos Lietuvos Ev. reformatų poziciją Bažnyčios vienybės klausimais. Į Kelmės Sinodą atvykę Tarybos įgalioti atstovai nebuvo įleisti, išskyrus kuratorių P.Zablocką, bet į jo pareikštas mintis nebuvo reaguota. Laikinoji taryba kreipėsi į Lietuvos reformatus prašydama jų pritarti Nepaprastąjo Sinodo sušaukimui ir tai patvirtinti parašais atitinkamoje anketoje. Posėdyje taip pat dalyvavo išeivijos Bažnyčios atstovas prof. Gytis Šernas. Laikinoji taryba Nepaprastajam Sinodui rengti 1997 m. rugsėjo 14 d. posėdyje priėmė galutinį sprendimą sušaukti Lietuvos Reformatų Bažnyčios Nepaprastąjį Sinodą 1997 m. spalio 25- 26 d.d. Biržuose, reformatų bažnyčioje. 1997 m. rugsėjo 27 d. tarybos posėdyje nutarta dar kartą kreiptis į Kelmės Sinode suformuotą Kolegiją ir jos Prezidentą, kviečiant juos atvykti ir mėginti pasišnekėti. Atsakymo iš antrosios pusės į rūpinimus klausimus nebuvo gauta.

1997 m. spalio 25 - 26 d.d., kaip ir buvo numatyta, įvyko Nepaprastasis Sinodas pradėjęs naują Lietuvos Evangelikų Reformatų Bažnyčios gyvenimo etapą.

1998 m. spalio 1 d. pas Vyriausybės patarėją religijų klausimais Petrą Plumpą įvyko visos Lietuvos reformatų parapijų /Biržų Sinodo/ atstovų pasitarimas, dalyvaujant Seimo nariui S.Kubiliūnui, kurį Biržų krašto rinkėjai kaip savo atstovą užklausė dėl Lietuvos reformatų padėties. Pasitarimas užsitęsė virš 3-jų valandų. Buvo plačiai nagrinėti reformatų savivaldos klausimai ir jų reglamentuojantys norminiai aktai, santykiai su Pasauline Reformatų Bažnyčių Sąjunga /WARC/. Kreiptasi į PRBS /WARC/, kad padėtų išsiaiškinti, kaip turi tvarkytis Reformatų Bažnyčia.

Nepaprastojo Sinodo darbo eiga 1997 m. spalio 25 - 26 d.d.

1997 m. spalio 25 d. į Sinodą Biržų bažnyčioje rinkosi delegatai ir svečiai, iš viso apie 400 Sinodo dalyvių. Iš 7-iose parapijose išrinktų 55-ių delegatų atvyko 52 : Biržų parapijos - 18 delegatų, Kauno - 6, Panevėžio - 6, Papilio - 4, N.Radviliškio - 4, Švobiškio - 4, Vilniaus - 10 delegatų.

Ižanginiu žodžiu į Sinodą kreipėsi Laikinosios Tarybos Nepaprastajam Sinodui rengti pirmininkas V.Kriškėčiukaitis. Jis perskaitė deklaraciją "Apie šio Sinodo sušaukimą ir jo galimybes spręsti Bažnyčios problemas".

Sinodą atidarė seniausias mūsų Bažnyčios kuratorius, panevėžietis, rašytojas Petras Zablockas. Malda Dievo palaiminimo Sinodo darbui prašė buvęs Biržų parapijos kunigas, dabar Klaipėdos liuteronus aptarnaujantis kun. R.Moras. V.Kriškėčiukaitis perskaitė šio Sinodo sušaukimo proga gautus sveikinimus iš Pasaulinio Reformatų Bažnyčių Aljanso gen.sekretoriaus dr.M.Opočenskio, išeivijos lietuvių ERB (JAV) Kolegijos prezidentės H.Dilienės ir viceprezidento kun. dr.E.Gerulio, Lenkijos Reformatų Bažnyčios vyskupo Z.Trandos, Vokietijos Lipės krašto kunigų D.Froidenbergo ir Šmidto. Kun.R.Moras perdavė sveikinimus nuo Lietuvos Ev. Liuteronų Bažnyčios vyskupo J.Kalvano.

Sinodo vadovu direktoriumi išrinktas Vilniaus parapijos delegatas D.Balčiauskas, pavaduotojais - V.Kriškėčiukaitis (Kaunas) ir A.Pulkis (Biržai).

Pagrindinį pranešimą perskaitęs Laikinosios Tarybos Nepaprastajam Sinodui surengti pirmininkas V.Kriškėčiukaitis plačiai apžvelgė Bažnyčios padėtį nuo pokario laikų iki dabar, mėgino išsiaiškinti priežastis, atvedusias į dabartinę situaciją. Pabrėžė, kad nežinia kaip Bažnyčios istorija įvertins šį Nepaprastąjį Sinodą. Viena aišku, kad bus rašoma ne apie iškilmingą forumą, nors šiame šimtmetyje tai jau antras Nepaprastasis Sinodas. 1940 metų sausio 3 - 6 d.d. Vilniuje vyko Nepaprastasis Sinodas, didžiulė šventė Lietuvos reformatams, nes beveik po 20-ties priespaudos metų Vilniaus krašto reformatus sveikino vėl įsijungus į visos Lietuvos reformatų Bažnyčią. Buvo sujungti Biržų ir Vilniaus Sinodai. Šį kartą vyko atvirkščias veiksmas: Lietuvos Reformatų Bažnyčia dalijosi į du Sinodus.

Per savo 444 metų istoriją Lietuvos ev. reformatai buvo priversti išgyventi daug tamsių dienų. Dabartinė padėtis vėl mus nukelia į viduramžius, kai nesuprantami Bažnyčios hierarchijos veiksmai mus veda nežinia kur. Pranešėjas bandė aiškintis, dėl ko atsidarė tokioje padėtyje, kodėl susidarė tokia takoskyra tarp Bažnyčios narių daugumos ir Bažnyčią valdančios hierarchijos. Nesiskaitant su priemonėmis, nusistovėjusia Bažnyčios tvarka ir net valstybės įstatymais, atsirado galimybės veržtis į valdžios viršūnes ir iš ten bet kokiomis priemonėmis įgyvendinti savo tikslus. Tokioje aplinkoje normalūs tarpusavio santykiai dažnai būna pažeisti, atsiranda nepakantumas kitaip manantiems, nenoras išklausti ir suprasti. 1993 m. Sinode buvo priimtas nepilnai užbaigtas, ne visai kokybiškas Bažnyčios Statutas. Jau 1995 m. Papilio Sinode buvo paskelbta, kad reikia vadovautis neseniai surastais Kanonais, o Statutu tiek, kiek jis neprieštaruoja Kanonams. Nors su Kanonais net Sinodo delegatai nebuvo supažindinti. Kiek žinoma, nėra aprobuoto Kanonų Sąvado iki dabar. Tad kas pasakys, kuo šiandien Bažnyčia turi vadovautis? Dauguma parapijų iki šiol neturi įregistruotų Parapijų Įstatų. Vadovai savo veiksmus gali aiškinti taip, kaip jiems patinka. Mes puikiai matome ir įsitikinome, kuo tapo mūsų Bažnyčios Sinodai. Pranešėjas pabrėžė, kad pastarųjų metų Sinodo Kolegijos, tiksliau kelių jos narių neleistini veiksmai praktiškai suparalyžavo visą Bažnyčios veiklą. Pasaulio ev. reformatų akyse, kaip rašė Pasaulio Reformatų Bažnyčių Sąjungos gen.sekretorius kun.dr.M.Opočenskis, mes atrodomė kaip Afrikos barbarai. Nebuvo kreiptas joks dėmesys ir į mūsų išeivijos Reformatų Bažnyčios kolegijos prezidentės p.H.Dilienės, gen.superintendento a.a. P.Dilio, kun. dr.E.Gerulio laišką Biržų stebėtojų tarybai ir tuometinės Kolegijos prezidentui P.Jašinskui. Pranešėjas išvardijo net 17-a per pastaruosius trejus metus Sinodo Kolegijos padarytus nusižengimus ir priimtus neteisėtus aktus.

V.Krikščiukaičiai toliau apžvelgė uždavinius, kurie laukia Nepaprastojo Sinodo išrinktos Kolegijos, pateikė Sinodui svarstyti Laikinosios tarybos siūlomus nutarimus ir pareiškimus. Pranešėjas pareiškė įsitikinimą, kad visi klausimai Sinode bus sėkmingai išspręsti, palinkėjo aktyvaus ir produktyvaus darbo, nebijoti išsakyti kritines pastabas ir pageidavimus.

Bažnyčios Nepaprastojo Sinodo direktorius D.Balčiauskas savo sveikinimo žodį adresavo reformatams, Radvilų ainiams. Priminė, kad daug metų trunkantys nesutarimai mūsų Bažnyčios vidaus reikaluose priverstė sukviesti šį Nepaprastąjį Sinodą taikai ir ramybei atstatyti. Apgailestavo, kad į mūsų kvietimą dalyvauti šiame Sinode neatsiliepė Kelmės Sinodo Kolegija, neatsiuntė savo atstovų. Dėkojo Pasaulio Reformatų Sąjungos (WARC) gen.sekretoriui dr. kun. Milanui Opočenskiui Ženevoje, lietuvių išėivijos ev. reformatų Kolegijos prezidentei p. H.Dilieniui Čikagoje ir viceprezidentui dr. kun.E.Geruliui Floridoje, LELB vyskupui Jonui Kalvanui ir dr. kun. Dyteriui Šmidtui Vokietijoje už pritarimą Nepaprastajam Sinodui, gražius linkėjimus bei patarimus santarvei ir ramybei atstatyti. Dėkojo už atsiliepimą į mūsų kvietimą kun. D.Froidenbergui iš Lipės krašto ir vyskupui Z.Trandai iš Lenkijos. Pabrėžė, kad mūsų daug. Biržų Sinode delegatai atstovavo beveik 80 % tikinčiųjų tų Bažnyčios narių, kuriems pagal valdančios Kolegijos nustatytą tvarką yra suteikta teisė spręsti visos Bažnyčios reikalus. Šiuos procentus patvirtina parašai, kurių visose parapijose surinkta per tūkstantį. Prelegentas teigė, kad esame Lietuvos evangelikai reformatai, trokštantys išlaikyti kunigaikščių Radvilų mums paliktą reformatų Bažnyčią ir mūsų tėvų tradicijas, kad neturime teisės prarasti savo tikėjimo, kuris prieš 444 metus buvo pradėtas skelbti Vilniuje. Toliau pabrėžė, kad tarpusavio nesantaika toliau griauja ir taip nusilpusią mūsų Bažnyčią ir tiesiog stebina Kolegijos abejingumas visam tam procesui, kuris vyksta Reformatų Bažnyčioje. D.Balčiauskas klausė, argi nereikia skambinti visais varpais, kai jau net 5 didžiausios parapijos atsisakė Kolegijos pavaldumo? Jis teigė, kad stokojame teologinį mokslą baigusių kunigų, bet artimiausioje ateityje jų bus, nes 5 jaunuoliai ruošiasi šiam darbui studijuodami teologiją. Vilniaus reformatų parapijos taryba ir seniūnų taryba parašė Kolegijai 27 laiškus, kviečiančius santarvėn, tačiau nė vieno atsakymo negauta. Sinodai vyksta slaptai, užsidarius išnuomotose patalpose su policijos apsauga. Todėl 8-ios Lietuvos reformatų parapijos iš 11-kos ir Laikinoji taryba Nepaprastajam Sinodui rengti nutarė sušaukti Nepaprastąjį Sinodą, kuris sėkmingai, draugiškoje atmosferoje Biržų reformatų bažnyčioje gausiai susirinkusių parapijiečių akivaizdoje viešai svarstys krizinę situaciją mūsų Bažnyčioje. Prelegentas kvietė visus bendrai su Dievo pagalba ieškoti kelių iš šios situacijos. Sinodo direktorius D.Balčiauskas užbaigė pasisakymą žodžiais, kad norime taikos ir ramybės, šito visa širdimi siekia visi susirinkę į istorinį Nepaprastąjį Sinodą - tepadeda mums Dievas šiame sunkiame darbe!

Toliau pasisakė visų Sinode dalyvaujančių parapijų atstovai, kurie informavo delegatus ir svečius apie esamą padėtį savo parapijose. Panevėžio delegatas pabrėžė, kad parapija vieninga, buvusios Kolegijos jie jau kuris laikas nepripažįsta, nes Kelmės Sinode dalyvavęs kuratorius P.Zablockas informavo parapijiečius apie situaciją Bažnyčioje ir tai daug kam atvėrė akis.

Nem.Radviliškio parapijos pirmininkas A.Šumskis teigė, kad buvusi Kolegija ją pašalino iš Kolegijos sudėties ir 6 metams iš Bažnyčios. Senosios kartos Bažnyčios vadovai nesiekė sau naudos, dirbo Bažnyčios labui, o dabar, prelegentas teigė, matęs kaip neteisingi žmonės veržiasi į valdžią.

Šiaulių parapijos atstovas sakė, kad parapijos vardu buvo parašytas laiškas Kolegijai su siūlymais, kaip atkurti Bažnyčioje santarvę, tačiau į tai nebuvo reaguota.

Apie sostinės problemas kalbėjęs delegatas D.Balčiauskas sakė, kad uždaryta sekmadieninė vaikų mokyklėlė, kuri buvo užregistruota švietimo skyriuje; kad tris parapijos narius buvusi Kolegija

pašalino iš Bažnyčios be parapijos sutikimo ir pačią pašalinimo ceremoniją atliko Biržų bažnyčioje; neveikia medicinos kabinetas; neleista prie parapijos namų registruoti mūsų reformatų choro. Finansine parama ir labdara naudojasi tik maža grupelė žmonių. Jis pasakė, kad Kelmės Kolegijos veiksmus parapija vertina neigiamai.

Po diskusijų slaptu balsavimu iš trijų kandidatų Kolegijos prezidentu buvo išrinktas Panevėžio delegatas, rašytojas, kuratorius Petras Zablockas. Kitiems 14-ai Sinodo Kolegijos nariams ir dviems kandidatams išrinkti buvo pasiūlyta 15 kandidatūrų. Sinodo Kolegijos nariais išrinkti: V.Krikščiukaitis ir D.Balčiauskas - pavaduotojais, nariais B.Snarskis, D.Mitraitė, D.Yčas, A.Klovaitė ir V.Dagienė, kandidatais - V.Kubiliūnienė ir L.O.Slėnienė.

Nuspręsta šiame Sinode kuratorių nerinkti. Po to išrinktos Revizijos, Etikos ir Teisinė bei laikraščio "Sėjėjas" redakcinė komisijos.

Sekančią dieną, sekmadienį, įvyko Sinodui skirtos iškilmingos pamaldos. Po pamaldų koncertavo Vilniaus ev. reformatų choras "Giesmė".

(parengta pagal LERB Nepaprastąjį Sinodą, įvykusį Biržuose 1997 m. spalio 25-26dd protokole.)

Isimintinas Sinodas (A Remarkable Synod)

Lietuvos Evangelikų Reformatų Bažnyčios Sinodas šiais metais (1997 m.) buvo nepaprastas įvykis. Dalis žmonių, besipriešinančių vadovavimui tų, kurie pasitiki Biblija ir nori išsaugoti /tokia Bažnyčia/, sužlugdė 1996 m. Sinodą, piketavo ir šį susirinkimą. Todėl buvo pastatyti policininkai prie durų, kurie užtikrino, kad tik išrinkti delegatai patektų į vidų. "Opozicija" daugiausia susideda iš pamaldų nelankančių, o tik siekiančių gauti valdyti pastatus ir pinigus.

Į Vilniaus Bažnyčios reikalus daug kišasi perdėtai liberalūs voldečių ir lenkų ekumenistai ir daug rūpesčių pridaro jų galvosenos perdavimas visiškai pašaliniam. Politika "skaldyk ir valdyk" senu komunistiniu būdu yra aiškiai energingai diegiama destabilizavimui iš vidaus.

Vėlai vakare Sinodo pamaldose dr. Scott-Pearson perskaitė pareiškimą besibaigiantį žodžiais: "Protestantų Alijansas pripažįsta Kelmėje 1997 m. birželio 28 d. įvykusį Sinodą ir teisėtai išrinktą Kolegiją. Tai skiriama ir asmenims atsakingiems už schizmatiškų ir netvarkingų dokumentų įteikimą Sekretoriatui prie įėjimo į Sinodą". (Yra planuojama sušaukti kitą Sinodą /Nepaprastąjį Sinodą/).

Liuteronų vyskupas kalbėjo propaguodamas ekumenizmą. Dr.Scott-Pearson /savo kalboje/ pirmiausia atsakė vyskupui ir visiems kitiems, kad ir dabar būtina stovėti Martyno Liuterio pozicijose, ir pasakė pamokslą pasiremdamas Jošua pagraudenimo žodžiais Izraeliui (23.6-8):

Taigi būkite labai drašūs, vykdydami visa, kas Mozės parašyta Įstatymų knygoje, kad nuo jų nenukryptumėte nei dešinėn, nei kairėn, kad jūs nesusimaišytumėte su šiais užsilikusiais žmonėmis, su jumis gyvenančiais žmonėmis, ir nesišaukite jų dievaičių, ir neprisiekite jų vardų, ir netarnaukite jiems ir negarbinkite jų, bet sekite Viešpatį, savo Dievą, kaip iki šiol esate darę!

-Prisilaikykite Viešpaties Žodžių!

-Atsiskirkite nuo Viešpaties priešų!

-Sekite Dievo žmonėmis!

Versta iš "The Reformer"/"Reformatas"/I.Cuprevaitė

Uždaras Sinodo posėdis Lenkijoje būtų neįmanomas

Lenkijos Ev. reformatų Bažnyčios vyskupas Z. Tranda savo laiške vilniečiams, rašytame 1996m. liepos 11 d. dėsto išpūdžius iš Kėdainių Sinodo, dalinasi mintimis, kaip išspręsti Lietuvos Ev. reformatų Bažnyčios problemas. Jis rašo: "Esu patenkintas, kad dalyvavau Kėdainių Sinode, nežiūrint visų nesklandumų ir nenaudingų, o tuo pačiu ir nevykusių sprendimų. Po Sinodo, sekmadienio vakare susitikau su kauniečiais, o pirmadienio vakare - su vilniečiais. Tuoju po Sinodo dar dalyvavau trumpame Kolegijos pasitarime. Pasakiau, kad mūsų Bažnyčioje, Lenkijoje, panašioje situacijoje uždaras Sinodo posėdis būtų neįmanomas. Dėl neapgalvotų žingsnių ne tik Vilniaus parapija, bet ir visa Bažnyčia praranda išskirtinę padėtį. Kun. djak J. Norvilos klausimą buvo geriau ir išmintingiau galima išspręsti. Trijų asmenų atskyrimas nuo Bažnyčios prieš Sinodą, uždaras Sinodo posėdis buvo žingsniai, sunkinantys tarpusavio supratimą, keliantys susinervinimą ir pyktį. Tokių žingsnių reikia vengti kaip ugnies."

Jubiliejinė Evangelišku Giesmių Šventė Kėdainiuose 1938 Tauragė-1998 Kėdainiai

*"Linksmi giedokite Dievi,
nes jis yra mūsų stiprybė". Psal. 81, 2*

Šių metų birželio 6d. Kėdainiuose įvyko Jubiliejinė Giesmių Šventė. Pirmoji evangelišku Giesmių Šventė buvo surengta prieš 60 metų Tauragėje, šventinant Ev. liuteronų bažnyčios bokštą 1938 m. rugsėjo 17 d. Tadien iškilmingai skambėjo lietuvių evangelikų giesmė "Pranašė Didis", Liudviko van Bethoveno "Padangės giria", kurios buvo įtrauktos ir į Jubiliejinės Giesmių šventės programą.

Giesmių šventėje Kėdainiuose dalyvavo 11 ev.liuteronų bažnyčių chorų, 2 ev.reformatų chorai ir 2 katalikų bažnyčių chorai iš Kėdainių. Taip pat Plikių - Dovilų ir Klaipėdos ev.liuteronų bažnyčių pučiamųjų instrumentų orkestrai.

Šventę kunigaikščių Radvilų XVII a. statytoje Kėdainių reformatų bažnyčioje pradėjo jungtinis bažnytinis choras J.Haydno giesmė "Būk pagarbintas", diriguojant kantoriumi iš Vokietijos Frieder Gutovski (Gutovski yra Lietuvos evangelikų bažnyčių chorų kuratorius, globėjas ir patarėjas. Jo dėka kasmet vyksta evangeliško giedojimo seminarai Nidoje). Dievo žodžiu šventės dalyvius ir svečius sveikino Lietuvos Ev. Liuteronų Bažnyčios vyskupas Jonas Kalvanas.

Iki pietų 15 min. programėlėse giedojo ir grojo visi 15 chorų ir orkestrų, kantorius F.Gutovski intarpuose mokė šventės dalyvius bendrų giesmių. Reformatų chorams atstovavo Vilniaus ev. reformatų bažnyčios choras, vad. E.Mcškausko ir Vilniaus ev. reformatų choras "Giesmė", vad. T.Blažienės.

Vakare Kėdainių miesto parke įvyko Giesmių šventės uždarymas, giedant jungtiniam bažnytiniam chorui ir grojant jungtiniam pučiamųjų orkestrui. Šventės nuotaikos nesugadino nepalankus oras, nes šildė mielių kėdainiškių paruošti valgiai, visų dalyvių karštos širdys ir noras "Giedoti Viešpačiui naują giesmę".

Tikėjimas ateina iš klausymo, o klausymas - iš Dievo žodžio

Prieš šimtą metų vienas žymus evangelijos žinovas, kuris pamokslavo Anglijoje, Škotijoje, Airijoje, Kanadoje ir JAV, tvirtino: "Aš meldžiau tikėjimo ir galvojau, kad vieną dieną tikėjimas ateis ir nutvies mane kaip šviesa. Bet neatrodė, kad tikėjimas ateis. Kartą aš skaičiau Pauliaus laiško Romiečiams 10 skyriaus 17 eilutę: "Taigi, tikėjimas ateina iš klausymo, o klausymas iš Dievo žodžio". Aš užverčiau Bibliją ir meldžiau. "Kai staiga - jis paaiškino - aš atverčiau Bibliją ir ėmiau ją studijuoti, o tikėjimas pradėjo manyje augti ir auga iki dabar."

/išversta iš žurnalo "Good news" - ("Geroji naujiena") /

Įvykiai Vilniaus parapijoje :

1995 m. liepos mėn. 20 d. įvyko Lietuvos Ev. Reformatų Bažnyčios Vilniaus parapijos visuotinis susirinkimas, kuriame dalyvavo 113 parapijiečių iš 203 turinčių sprendžiamojo balsu teisę. 84 balsais Vyresniųjų Tarybos pirmininku išrinktas D.Balčiauskas.

Susirinkimas priėmė sprendimą, kad buvusioji Vilniaus parapijos Vyresniųjų Taryba perduoda naujai išrinktai Tarybai pagrindinius parapijos veiklos dokumentus ir apvalų antspaudą iki 1995 metų liepos 25 d.

1995 metų liepos 25 d. įvyko 23-jų Vilniaus ev. reformatų parapijos narių susirinkimas, kuriame buvo išrinkta alternatyvi Vyresniųjų Taryba, pirmininkas R.Jakubėnas.

Sinodo Kolegijai pateikiamas 17-os Vilniaus parapijiečių pasirašytas **Kreipimasis**, kuriame jie prisiėmė atsakomybę už istorinį Vilniaus parapijos tęstinumą, jos tolimesnius atkūrimo ir atstatymo darbus ir prašo juos laikyti teisėta LERB parapija.

1995 m. rugpjūčio 11 d. Sinodo Kolegija nusprendė netvirtinti Vilniaus parapijos 1995.07.20 susirinkimo protokolo ir tuo pačiu nepatvirtinti šiame susirinkime išrinkto pirmininko, Tarybos ir Revizijos komisijos.

Remiantis 23-jų Vilniaus parapijiečių 95.07.25 susirinkimo protokolu Sinodo Kolegija nutarė patvirtinti pirmininku R.Jakubėną.

1997 m. gruodžio 3 d. įvyko Vilniaus ev. reformatų parapijos (mažosios) rinkiminius susirinkimas. Dalyvavo apie 12 parapijiečių. Vienas iš svarstytų klausimų buvo dėl buvusių parapijiečių grįžimo į bendruomenę.

Susirinkimas vietoj buvusių Vyresniųjų Tarybos narių A.Krikščiko, V.Trečioko ir R.Bareikienės išrinko pavaduotojomis M.Drevinskienę ir L.Domkienę, nare R.Jusienę ir S.Gražienę kandidatė, pirmininku liko R.Jakubėnas.

1998 m. vasario 7 d. įvyko Vilniaus ev. Reformatų parapijos narių ataskaitinis - rinkiminius susirinkimas. Susirinkimas vyko esant sudėtingai situacijai, nes taip ir nebuvo perduoti parapijos Tarybai įgaliojimai. Į susirinkimą buvo kviešti visi Vilniaus parapijiečiai, turintys sprendžiamojo balsu teisę. Deja, mažosios parapijos vadovybė nedalyvavo. Vilniaus parapijos Tarybos pirmininku išrinktas Jonas Naktinis, pavaduotojais V.Valkiūnas ir St.Peikštenis, nariais - J.Jasiukėnas, D.Plepys, A.Šernienė, A.Garjonis, D.Indriūnaitė, V.Leonavičiūtė, kandidatais į Tarybos narius A.Kamčiatnienė ir L.Slėnienė. Į revizijos komisiją išrinkti: V.Čygas, P.Dagienė ir D.Paulauskienė; kandidatė - O.Kulbytė.

Evangelikų reformatų parapija Londone, Anglijoje

Jūsų dėmesiui norime pateikti iš 1953 metų "Mūsų sparnų" straipsnelį apie reformatų parapiją Londone. Aprašomi įvykiai yra 45 metų senumo, bet mums turėtų būti įdomūs:

Ši parapija susideda iš buvusių Vilniaus krašto "Jednota Litevska" Sinodo ir iš Varšuvos Sinodo narių. Kunigas R.K.Mazierskis, buvęs 15 metų katalikų kunigu dabar (1953 m.) aptarnauja Londono ev. reformatų parapiją, bendradarbiauja spaudoje - Londone leidžiamame Protestantų Alijanso žurnale "The Reformer" ("Reformatas").

"Mūsų sparnai" Nr.3

Svarbiausi įvykiai mūsų Bažnyčioje:

1996 m. birželio 22 - 23 d.d. Kėdainiuose įvyko 348 - asis Lietuvos Evangelikų Reformatų Sinodas, prezidentu išrinktas R.Jankūnas, kolegija nebuvo renkama.

1997 m. birželio 28 d. įvyko Kelmėje Sinodas. Išrinkta nauja Kolegija: 2 kunigai ir 4 pasauliečiai - K.Frankas, R.Jakubėnas, A.Baublys ir E.Gudonienė iš Salamiesčio, Z.Juodinskienė iš Kėdainių išrinkta kandidate, Revizijos komisija nebuvo renkama, nes neatsiskaitė senoji. Sinodo darbe dalyvavo Protestantų aljanso gen. Sekretorius iš Anglijos dr. Stephen Scott- Peerson. /Atgarsius apie šį Sinodą perspausdiname iš Anglijoje leidžiamo laikraščio "The Reformer"- ("Reformatas"), pavadinimu "Isimintinas Sinodas"/

1998 m. birželio 27 d. prie Baldžio ež. /netoli Vilniaus/ poilsio namuose įvyko Vilniaus Sinodas. Jame dalyvavo Protestantų aljanso gen. Sekretorius dr. Stephen Scott-Peerson - Kolegijos patarėjas, taip pat kuratorė Dalia Bobelienė. Sinodas priėmė keletą naujų kanonų. Vienas jų dėl dvasinių darbuotojų.Lietuvos Ev.reformatų kunigai dabar tituluojami: A.Kvedaravičius - kunigas, P.Čepas - senjoras. Numatyta ordinuoti š.m. spalio 31 d.- per Reformacijos šventę - Varšuvos teologijos fakulteto absolventą Rimą Mikalauską, E.Koršunovą - Klaipėdos teologijos fakulteto studentą, kuris nespėjo iki Sinodo sutvarkyti reikiamų dokumentų, jo pasirinktu laiku, tiksliai nenurodant datos. Sinodo metu kur. P. D.Bobelienė pranešė jog Devenių fondas - kurio atstovė ji yra - skirs įvairių specialybių studentams metines stipendijas. Kam skirti nutars trišalė komisija, sudaryta iš Devenių fondo įgaliotinio, Kolegijos ir parapijų atstovų.

Vyriausybės skirtos lėšos Bažnyčiai padalintos N.Radviliškio ir Salamiesčio bažnyčioms.

/sutrumpinta iš š.m."Biržiečių žodžio" Nr.85.

Tuo pat metu /1998 m. birželio 27-28 d.d./ vyko Sinodas Biržuose. Septynias parapijas atstovavo išrinkti parapijų susirinkimuose 57 delegatai.

Sinodą sveikino telegramomis Pasaulio Reformatų Bažnyčių Sąjungos /WARC / generalinis sekretorius kun. dr. Mylan Opočensky, Lietuvių Ev. Reformatų Bažnyčios Sinodo Kolegijos išėivijoje prezidentė H.Dilienė, pamokslininkas J.Gyls, Lietuvos Liuteronų Konsistorijos pirmininkas vyskupas J.Kalvanas. Sinodo pamaldose dalyvavo Biržuose svečiavęsi kunigai iš Belgijos.

Didžiausias dėmesys buvo skirtas Lietuvos Ev. Reformatų Bažnyčios Statuto projektui nagrinėti, Buvo priimtas pagrindinis dokumentas - Statutas, būtinas parapijų, jų narių renkamai Kolegijai įteisinti valstybinėse žinybose.

Papildyta Kolegija, kai kurios komisijos naujais nariais. Šiuo metu Biržų Sinodo Kolegiją sudaro prezidentas, du jo pavaduotojai ir 5 narių. Sudarytos Revizijos, Etikos ir Teisinė komisijos bei laikraščio "Sėjėjas" redakcinė komisija.

1998 m. rugsėjo 19 - 20 d.d. Siono Ev.Liuteronų bažnyčioje įvyko Lietuvių Ev. Reformatų Bažnyčios išėivijoje Jubiliejinis Sinodas.

Įdomu žinoti:

Biržų atsiradimo seniausia data yra 1455 m. balandžio 14 d.

/ iš "Biržiečių žodžio" /

1455 m. balandžio 14 d. LDK Kazimieras dovanojo Radvilai Astikaičiui Biržų dvarą Apaščios ir Agluonos santakoje. Tai ankstyviausia dokumentais paremta Biržų atsiradimo data.

“Opus Dei” pasiekia tai, ko nepasiekia Katalikų Bažnyčios ranka

Šiuo metu “Opus Dei” laikomas didžiausiu ir įtakingiausiu katalikų pasaulietiniu institutu, kuriam visame pasaulyje priklauso apie 80 tūkst. narių. Manoma, kad ši, popiežiui tiesiogiai pavaldi institucija savo įtaka XX amžiuje nustelbė kelis šimtmečius gyvavusį galingą Jėzuitų ordiną. Šiomet “Opus Dei” sukako 70 metų. Nors “Opus Dei” veikia atvirai, apie jį nėra da ug žinoma. “Lietuvos aidas” redakcijoje lankėsi “Opus Dei” prelatūros vikaras Baltijos šalims ir Suomijai čilietis kun. Andrius Lavinas. Perspausdiname sutrumpintą interviu su juo.

Lotyniškas organizacijos pavadinimas “Opus Dei” reiškia “Dievo darbas”. Jos nariai siekia įgyvendinti Evangelijos mokymą kasdieniniame gyvenime, praktikuodami krikščioniškas dorybes ir pašventindami savo darbą. Darbas yra kelias į šventumą. “Opus Dei” suteiktas asmeninės prelatūros statusas. Prelatūrai vadovauja popiežiaus paskirtas prelatas. Taigi “Opus Dei” sudaro prelatas, kuris gali būti vyskupas, pasauliečiai kunigai ir tikintieji, vyrai ir moterys. Tačiau asmeninė prelatūra nėra atskira vyskupija, nes “Opus Dei” nariai priklauso vietinėms parapijoms ir vyskupijoms pagal gyvenamą vietą. Organizacija Lietuvoje įsikūrė 1994 m. ir lietuvių joje dar nėra nė dešimties. Tačiau reikia skirti “Opus Dei” narius ir tuos, kurie dalyvauja užsiėmimuose, jų yra daug daugiau, einame visur, kur atsiveria naujos galimybės, nebūtinai ten, kur tradiciškai vyrauja katalikai. Lietuvoje pradėjome veiklą 1994 m., prieš dvejus metus - Estijoje, 1987 m. - Suomijoje, kur tėra 4 tūkst. katalikų. Artimiausioje ateityje tikimės įsteigti “Opus Dei” centrą Latvijoje. Paprastai “Opus Dei” veiklą pradeda kuriame nors krašte todėl, kad to prašo vietos vyskapai. Dabar mus kviečia atvykti Rygos vyskupas. Populiariausia “Opus Dei” Europoje, ypač Ispanijoje, taip pat Italijoje, kur yra organizacijos būstinė. “Opus Dei” kreipiasi į visus žmonių sluoksnius - nuo “žemųjų” iki “aukštųjų”. Prelatūrai priklauso bankininkai, valstiečiai, sekretorės, gydytojai, menininkai ir kt. “Opus Dei” tikslas yra priminti žmonėms, ypač pasauliečiams, kad jie turi siekti šventumo. Be to, “Opus Dei” suteikia dvasinio lavinimosi priemones. Visi krikščionys pašaukti į šventumą, daugelis Bažnyčios institucijų ragina tai daryti. “Opus Dei” turi savitų priemonių, padedančių žmonėms siekti krikščioniško tobulumo. Daug žmonių mano, kad “Opus Dei” veikla slapta. Tačiau prelatūra neveikia kaip grupė, kiekvienas narys veikia asmeniškai. Ir jis paprastai viešai neskelbia, kad priklauso “Opus Dei” prelatūrai, nesisėga į atlapą ženkliuko. Visi nariai normalūs žmonės, bet jie - tarsi mielių raugas. Prelatūros pajamos ateina iš įvairių šaltinių. Visi “Opus Dei” nariai dirba, ir jie savanoriškai aukoja, kad išlaikytų organizacijos veiklą. Kita vertus, “Opus Dei” aukoja draugai, rėmėjai, kurie nėra prelatūros nariai. Bet labai dažnai visai pašaliniai žmonės užrašo “Opus Dei” savo palikimą: nekilnojamąjį turtą ar santaupas. Kiekvienas “Opus Dei” narys apie savo apaštalavimą kalbasi su direktoriais. Kai žmonės įstoja į prelatūrą, jie įsipareigoja ieškoti šventumo ir apaštalauja. Dėl to jie turi atsiskaityti kartą per savaitę. Sako, ar meldėsi, ar nepraleido progos susipažinti su žmonėmis, kuriems galėtų atskleisti Evangeliją, ar buvo geras draugas ir t.t. Kiekvienas žmogus laisvai apsisprendžia tapti “Opus Dei” nariu ir gali bet kada nevaržomas iš prelatūros pasitraukti.

“Opus Dei” nori tarnauti Bažnyčiai asmeniniu apaštalavimu ir savo darbu. Pasaulyje egzistuoja daug kultūrų, o Bažnyčios struktūros nėra lanksčios. Jei žmogus yra nepraktikuojantis katalikas, nelanko bažnyčios, informacija apie Bažnyčios mokymą jam iš esmės yra neprieinama. Kadangi “Opus Dei” nariai yra visur pasaulyje, jie patraukia kur kas daugiau žmonių. “Opus Dei” apaštalauja ten, kur nepasiekia Bažnyčios ranka. Amen.

Patarlės :

Neali būti upė švari, kai versmė drumsta /Korėja/

Kokia jėga gali padaryti drumstą vandenį švarių? Palikti jį ramybėje, jis išsivalys pats./Kinija/

Teismo proceso prieš "Apmąstymų" laikraštėlių pėdsakais

Kaip drįsta kuris nors iš jūsų, turėdamas bylą su kitu, ieškoti teismo sprendimo pas neteisiuosius, o ne pas šventuosius ?!

Sugėdinimui aš jums tai sakau. Argi jau taip yra, kad jūsų tarpe nebeatsiranda nė vieno išmintingo, kuris sugebėtų išspręsti bylą tarp vieno ir kito brolio, bet kad brolis su broliu bylinėjasi, ir tai daro pas netikinčiuosius? I Kor. 6-1,5:6.

1998 m. spalio 19 d. pasibaigė teismo procesas, kurį 1995 rugpjūčio 24 d. organizavo Sinodo Kolegijos vardu tuometinis kolegijos Prezidentas P.Jašinskas prieš laikraštėlio "Apmąstymai" redakcinės komisijos narius J.Jasiukėną, D.Balčiauską, J.Dagilį ir K.Dagį (mirusį 97 01 19). Šie asmenys buvo kaltinami sukūrę organizaciją įvairias būdais siekiančią kenkti Bažnyčiai ir diskredituoti jos vardą, skleisti tikrovės neatitinkančias žinias, prasimanymus, žeminti Bažnyčios ir jos vadovų garbę ir orumą. Buvo prašoma teismo iš atsakovų priteisti 10000 Lt. Bylą išžiūrėjo Vilniaus m. II -asis apylinkės teismas, Vilniaus apygardos teismas ir Lietuvos apeliacinio teismo civilinių bylų skyriaus kolegija. Kolegiją teisme atstovavo kolegijos narys K.Frankas. Teismas nepatenkino kaltinamųjų reikalavimo, kad kaltinimai, kaip to reikalauja veikiantis Lietuvos Respublikos Religinių bendrijų įstatymas, būtų apsvarstyti Bažnyčios struktūrose. Nebuvo taip pat priimta domėn, kad didesnę dalį kaltinimų 1994 metų Bažnyčios Sinodas jau buvo panaikinęs, tačiau Kolegijos vardu jie buvo perkelti į teismą. Kolegija nepateikė teismui Bažnyčios Kanonų, Parapijų įstatų, taip pat kitų autentiškų dokumentų, iš kurių būtų matyti, kad Kolegijos priimti sprendimai yra teisėtai taikomi kaltinamųjų atžvilgiu.

Lietuvos Apeliacinis teismas pakeitė Apylinkės teismo sprendimą ir iš 13 kaltinamųjų punktų paliko 5, o iš atsakovų dėl garbės ir orumo įžeidimo paliko sumokėti po 500 Lt. Kolegijos naudai. Atsakovai įpareigoti paneigti ir paskelbti spaudoje žinias, kurias teismas pripažino kaip neatitinkančias tikrovės ir žeminančias Kolegijos garbę ir orumą, būtent:

kad vienintelis jaunuolis iš ev. reformatų šeimos, studijuojantis teologiją Vokietijoje, negauna Bažnyčios paramos;

kad Kolegija varo šmeižto kampaniją prieš "Apmąstymų" laikraštėlio redakcinės komisijos narius; kad laikraštėlyje atspausdintoje grupės biržiečių peticijoje Bažnyčios Sinodui buvo rašoma, jog parapiją sudaro kelios dešimtys suklaidintų ev. reformatų, o taip pat pareikštas nepasitikėjimas Sinodo Kolegijai už gautos iš išeivijos valiutos slėpimo toleravimą;

kad Bažnyčia nesiintegravo ir chaosas nesibaigė Sinodu (tai atspausdinta ištraukoje iš dr. kun. M.Opočensko str. "Mūsų sparnuose").

Lietuvos Aukščiausiasis teismas 1998 m. spalio 19 d. nutartimi atsisakė kasacine tvarka peržiūrėti Apeliacinio teismo nutartį arba gražinti ją pakartotinam nagrinėjimui žemesnėms teismo instancijoms.

Vokiečiai plojo "Giesmei"

Š.m. rugpjūčio mėn. 21 - 31 d.d. Vilniaus Ev. reformatų choras "Giesmė" Lehnino superintendente Jurgeno Lioreno ir Herbergo bažnyčios kantoriaus Christiano Timmo kvietimu koncertavo Vokietijos bažnyčiose. Be didžiųjų miestų - Berlyno, Potsdamo, Drezdeno- choras aplankė daug mažų buvusios Rytų Vokietijos miestelių- Lehnina, Deetca, Trebina, Torgau, Miuncheberga, Liubenau ir Sprevalda, Hercberga ir Kleinerozę su labai senomis ir įspūdingomis evangelikų bažnyčiomis, susidraugavo su jų parapijiečiais ir jiems giedojo. Pabuvojo Reformacijos lopšyje Martyno Liuterio mieste Vitenberge.

Teismo proceso prieš "Apmąstymų" laikraštėlių pėdsakais

Kaip drįsta kuris nors iš jūsų, turėdamas bylą su kitu, ieškoti teismo sprendimo pas neteisiuosius, o ne pas šventuosius ?!

Sugėdinimui aš jums tai sakau. Argi jau taip yra, kad jūsų tarpe nebeatsiranda nė vieno išmintingo, kuris sugebėtų išspręsti bylą tarp vieno ir kito brolio, bet kad brolis su broliu bylinėjasi, ir tai daro pas netikinčiuosius? I Kor. 6-1,5:6.

1998 m. spalio 19 d. pasibaigė teismo procesas, kurį 1995 rugpjūčio 24 d. organizavo Sinodo Kolegijos vardu tuometinis kolegijos Prezidentas P.Jašinskas prieš laikraštėlio "Apmąstymai" redakcinės komisijos narius J.Jasiukėną, D.Balčiauską, J.Dagilį ir K.Dagį (mirusį 97 01 19). Šie asmenys buvo kaltinami sukūrę organizaciją įvairias būdais siekiančią kenkti Bažnyčiai ir diskredituoti jos vardą, skleisti tikrovės neatitinkančias žinias, prasimanymus, žeminti Bažnyčios ir jos vadovų garbę ir orumą. Buvo prašoma teismo iš atsakovų priteisti 10000 Lt. Bylą išžiūrėjo Vilniaus m. II -asis apylinkės teismas, Vilniaus apygardos teismas ir Lietuvos apeliacinio teismo civilinių bylų skyriaus kolegija. Kolegiją teisme atstovavo kolegijos narys K.Frankas. Teismas nepatenkino kaltinamųjų reikalavimo, kad kaltinimai, kaip to reikalauja veikiantis Lietuvos Respublikos Religinių bendrijų įstatymas, būtų apsvarstyti Bažnyčios struktūrose. Nebuvo taip pat priimta domėn, kad didesnę dalį kaltinimų 1994 metų Bažnyčios Sinodas jau buvo panaikinęs, tačiau Kolegijos vardu jie buvo perkelti į teismą. Kolegija nepateikė teismui Bažnyčios Kanonų, Parapijų įstatų, taip pat kitų autentiškų dokumentų, iš kurių būtų matyti, kad Kolegijos priimti sprendimai yra teisėtai taikomi kaltinamųjų atžvilgiu.

Lietuvos Apeliacinis teismas pakeitė Apylinkės teismo sprendimą ir iš 13 kaltinamųjų punktų paliko 5, o iš atsakovų dėl garbės ir orumo įžeidimo paliko sumokėti po 500 Lt. Kolegijos naudai. Atsakovai įpareigoti paneigti ir paskelbti spaudoje žinias, kurias teismas pripažino kaip neatitinkančias tikrovės ir žeminančias Kolegijos garbę ir orumą, būtent:

kad vienintelis jaunuolis iš ev. reformatų šeimos, studijuojantis teologiją Vokietijoje, negauna Bažnyčios paramos;

kad Kolegija varo šmeižto kampaniją prieš "Apmąstymų" laikraštėlio redakcinės komisijos narius; kad laikraštėlyje atspausdintoje grupės biržiečių peticijoje Bažnyčios Sinodui buvo rašoma, jog parapiją sudaro kelios dešimtys suklaidintų ev. reformatų, o taip pat pareikštas nepasitikėjimas Sinodo Kolegijai už gautos iš išeivijos valiutos slėpimo toleravimą;

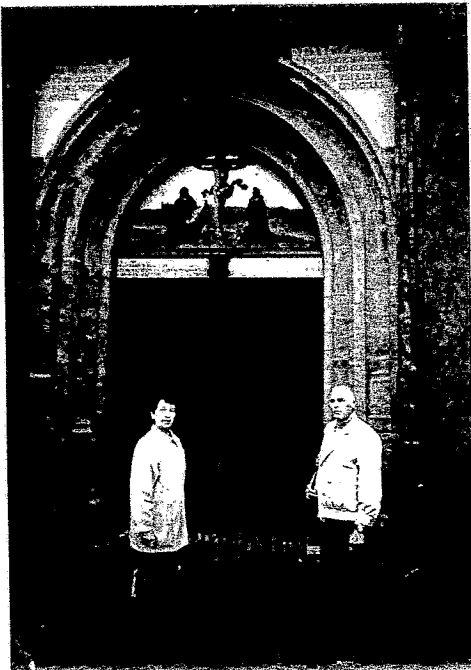
kad Bažnyčia nesuintegravo ir chaosas nesibaigė Sinodu (tai atspausdinta ištraukoje iš dr. kun. M.Opočenskiego str. "Mūsų sparnuose").

Lietuvos Aukščiausiasis teismas 1998 m. spalio 19 d. nutartimi atsisakė kasacine tvarka peržiūrėti Apeliacinio teismo nutartį arba grąžinti ją pakartotinam nagrinėjimui žemesnėms teismo instancijoms.

Vokiečiai plojo "Giesmei"

Š.m. rugpjūčio mėn. 21 - 31 d.d. Vilniaus Ev. reformatų choras "Giesmė" Lehnino superintendente Jurgeno Lioreno ir Hercbergo bažnyčios kantoriaus Christiano Timmo kvietimu koncertavo Vokietijos bažnyčiose. Be didžiųjų miestų - Berlyno, Potsdamo, Drezdeno- choras aplankė daug mažų buvusios Rytų Vokietijos miestelių- Lehnina, Dectca, Trebina, Torgau, Miuncheberga, Liubenau ir Sprevalda, Hercberga ir Kleinerozę su labai senomis ir išpūdingomis evangelikų bažnyčiomis, susidraugavo su jų parapijiečiais ir jiems giedojo. Pabuvojo Reformacijos lopšyje Martyno Liuterio mieste Vitenberge.

Nuo šių Vitenbergo bažnyčios durų prasidėjo Reformacija

1517 m. spalio 31 d. Visų Šventųjų išvakarėse niekam nežinomas augustiniečių vienuolis Martynas Liuteris prie šių Vitenbergo pilies bažnyčios durų prikėlė 95 tėzes, kuriomis kvietė Romos katalikų Bažnyčią atsinaujinti: grįžti prie Švento Rašto tiesų, atsisakyti turtų, prabangos, nutraukti prekybą padarytų ir būsimų nuodėmių atleidimo išsipirkimu -

* * *

Išvyka į Vokietiją
Ar pridėjo šilumos?
Ar dvasia tau sustiprėjo,
Ar sieki broliui taikos?

Taurint sielą ilgas kelias:
Neieškoti sau naudos.
Sunku siekti šį įveikti,
Reikia daug vidaus kovos.

Kad save kovoj įveiktum,
Būtum dvasios karžygis,
Tau padės šį žingsnį žengti
Reformacijos lopšys.

A.Naktinis

indulgencijomis, vartoti Šv. Vakarienes sakramentą abiem pavidalais - duona ir vynu, sugrąžinti į bažnyčią gimtąją kalbą, supaprastinti pamaldas.

Ant Vitenbergo pilies bažnyčios bokšto įrašyti M.Liuterio giesmės, kuria pradedame visas Reformacijos šventes, žodžiai: Tvirčiausia apsaugos pilis yra mums Viešpats Dievas.

Renginiai skirti Reformacijos dienai

Lapkričio 5 d. Vilniuje Rašytojų klube įvyko iškilmingas Reformacijos dienos paminėjimas. Paskaitą tema "Reformacija ir reformizmas - nuoseklūs Europinės kultūros raidos žingsniai" -, skaitė Vilniaus Universiteto doc. dr. D.Karvelis. Po paskaitos įvyko koncertas. Pirmąją dalį atliko kauniečiai. Akomponuojant Virginijai Daugirdienei grojo smuikininkė Ilona Klusaitė, dainavo bosas Juozas Malikonis. Po to, Vilniaus ev. reformatų choras "Giesmė", vadovaujamas T.Blažienės atliko M.Liuterio, V.Banaičio, A.Bruknerio ir kitų lietuvių bei Vakarų Europos kompozitorių kūrinius.

Lapkričio 7 d. Kėdainių krašto muziejaus ir Lietuvos Reformacijos, istorijos ir kultūros draugijos iniciatyva Kėdainiuose įvyko mokslinė konferencija, skirta "Knygai nobažnystės krikščioniškos", kuri pirmą kartą buvo atspausdinta Kėdainių spaustuveje lygiai prieš 345 metų. Jos vienintelis žinomas egzempliorius yra saugomas Švedijoje.

Pranešimus skaitė vilniečiai mokslininkai dr. J.Tumelis - "Knygos nobažnystės krikščioniškos" /1653/ leidimai; prof. hab.dr. A.Tyla - "Jonušas ir Boguslavas Radvilos - Kėdainių miesto valdymo tvarkos kūrėjai"; dr.I.Lukšaitė - "Knygos nobažnystės krikščioniškos" rengėjai ir kultūrinė aplinka; dr. D.Pociūtė - "Knyga nobažnystės krikščioniškos" - pamaldumo idealo siekimas; dr. J.Trilupaitienė - "Kėdainių giesmynas /1653/ ir jo reikšmė". Pastarosios teiginius gražiai iliustravo Vilniaus ev.

reformatų choras "Giesmė", pagiedodamas senovine kalba parašytus senojo giesmyno psalmus, ir čia pat jau naujais tekstais iš paskutiniojo reformatų giesmyno, sudaryto kun.A.Šerno ir išleisto karo metais Kaune /1942m./.

Konferencijos medžiagą numatoma išleisti atskiru leidiniu. Konferencijos dalyviams taip pat buvo pristatyta Vokietijoje išleista knyga "Lietuvos reformuotos bažnyčios" /"Die reformatorischen Kirchen"/.

Konferencijai pasibaigus koncertavo choras "Giesmė", atlikęs M.Mažvydo laikų ir vėlesnio laikotarpio lietuvių bei kitų protestantų kompozitorių kūrinius.

Renginys baigėsi Kėdainių reformatų bažnyčios rūsyje, kur ilsisi žymiųjų Lietuvos karvedžių kunigaikščių Radvilų palaikai - Kristupo Radvilos Perkūno ir Jonušo Radvilos, Kėdainių miesto mecenato. Muziejaus direktorius Žirgulis trumpai papasakojęs apie Radvilų palaikų klajones, kalbą užbaigė su viltimi, kad kada nors tai bus panteonas Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės žymiausiems didikams Radviloms ir jų šeimos nariams.

Paminėtas Signataro gimtadienis

Tokios gausybės žmonių Nemunėlio Radviliškio evangelikų reformatų bažnyčioje seniai nėra buvę. Į 1918 metų Nepriklausomybės Akto signataro Jokūbo Šerno 110-osioms gimimo metinėms skirtas iškilmes birželio 14 d. suvažiavo gausi Šernų giminė, suėjo miestelio gyventojai, net iš toliau atvyko tie, kuriems rūpėjo matyti ir girdėti, kaip iš užmaršties keliami kraštiečio signataro nuopelnai Lietuvai.

Po kun.P.Čepo laikytų pamaldų buvo perskaitytas 1918 metų vasario mėn. 19 dieną "Lietuvos aide" Lietuvos Tarybos paskelbtas Lietuvos Nepriklausomybės aktas, pasirašytas dvidešimties Tarybos narių, tarp kurių yra ir Jokūbo Šerno parašas. Visiems sugiedojus "Tautinę giesmę", apie Jokūbo Šerno gyvenimą ir veiklą kalbėjo prof. J.Aničas, po jo kalbėjo Lietuvos Atkūrimo signataras E.Klumbys. Bažnyčioje iškilmes užbaigė Vilniaus reformatų choras "Giesmė", pagiedojęs dar iš M.Mažvydo amžių atklydusias giesmes, po bažnytelės skliautais skambėjo Operos ir baletų teatro solistės R.Šilinskaitės atlikta Signataro giminaičio muziko Tado Šerno Nem.Radviliškio parapijiečiams skirta giesmė "Protėvių dvasia" :

*Kur teka Nemunėlis
Ir Apaščia srovena,
Senoj bažnytelėj
Mus protėviai gyvena.*

Jaudinančiai plaukiančiai melodijai pritarė visa bažnyčia.

Vėliau visos mašinos nuo bažnyčios pasuko vieškelin į seną Jasiškių sodžių ir sustojo prie gražiai suremontuoto ir nudažyto Šernų namo, kuriame gimė ir vaikystės dienas praleido Nepriklausomybės akto signataras. Prie namelio kalbėjo Lietuvos Atkūrimo signatarė Birutė Valionytė, Signataro anūkė Kristina- Nijolė Šernaitė, atminimo lentą atidengė giminaitis, vienintelis likęs gyvas Medininkų žudynių liudininkas Tomas Šernas. Lentoje iškalti žodžiai: "Čia gimė ir gyveno Nepriklausomybės akto signataras Jokūbas Šernas. 1888 - 1926" Po to prie Signataro namo suskambėjo "Lietuva brangi".

Renginio paskutinis akcentas buvo apsilankymas Nem.Radviliškio kapinėse, prie jaudinančiai kuklaus ir paprasto Jokūbo Šerno kapo. Rajono meras Vyt.Zurba pasiūlė tylos minute pagerbti ne tik J.Šerno, bet ir šimtų tūkstančių lietuvių, žuvusių tremtyje ir pasaulio karuose atminimą. Prie Signataro kapo buvo padėtos gėlės.

Šventė baigėsi, bet ilgam išliks šviesūs ir geri išpūdžiai apie Signatarą ir jo pagerbimo šventėje dalyvavusius žmones.

Sveikiname

Jurgą Juršytę ir Antaną Gluskinaį š.m. liepos 10 d. sukūrusius šeimą. Linkime sėkmės ir laukiame išsijungiant į Bažnyčios gyvenimą.

Meilė yra Dievo atspindys mumyse. Kas myli, tas turi Dievą savyje.

Švenčia jubiliejus

Choristus Joną Naktinį ir Saulių Plepį 60 -ies metų, o Joną Jasiukėną 70 -ies metų jubiliejaus proga sveikina Vilniaus ev. reformatų parapija. Te Jūsų dainos dar ilgai skamba ir džiugina parapijiečių ir visos Lietuvos reformatų širdis.

Tadą Šerną spalio 22 d. atšventusį 65 -rių metų sukaktį sveikina Vilniaus parapijiečiai. Laukiame sugrįžtant į Lietuvą, ilgimės Jūsų muzikos, naujų kūrinų.

Tomą ir Rasą Šernus sulaukus dukrelės Gertrūdos sveikina visi, kurie neabejingi Jūsų likimui. Džiaugiamės kartu su Jumis.

Rūtą ir Andrių Jančius gimus sūneliui Matui sveikina Vilniaus ev. reformatų parapijos taryba ir seniūnai. Augkite meilėje ir gerume.

Vardų reikšmės:

Gertrūda /Gerda/ iš vokiečių Gertrud. Senąja vokiečių aukštaičių kalba "ger" - ietis + "trūt" - stiprus

Matas / Motiejus/ iš sulotyninto hebrajų Mathaeus, Matthias. Hebrajų kalboje "matithjah" - Dievo dovana

Šiais metais buvo konfirmuoti ir papildė Vilniaus reformatų šeimą:

Kristina Jokubauskaitė, Gitana Griniūtė, Indrė Žižiūnaitė, Romantė Vrubliauskaitė, Jurgita Trečiokaitė, Daiva Veličkaitė, Eigminas Dagys, Ignas Brazauskas, Lukas Zuoza, Nidas Meškauskas - Vilniuje
Rūta Banytė - Biržuose
Eglė Mekaitė - Nem. Radviliškyje

Sveikindami naujuosius reformatus, linkime būti aktyviais parapijiečiais ir nepamiršti duotos priesaikos: *Neapleisiu, Jėzau brangus, nei Tavęs, nei bažnyčios mūs šalies. Savo priesaikos dienos niekad os aš nepamiršiu gyvas būdams, kol numirsiu.*

Liūdime

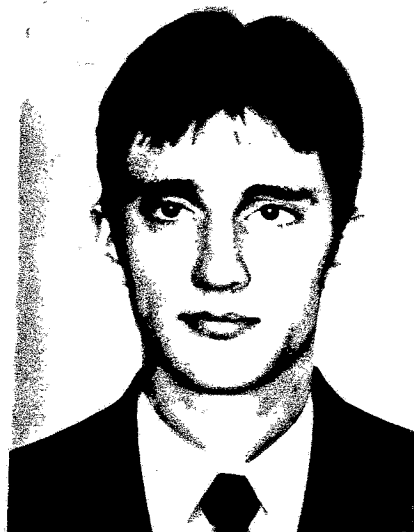
Rugsėjo 10 - 12 d.d. Vilniaus reformatų bažnyčia atsisveikino su **Mindaugu Suveizdžiu**.

Mindaugas žuvo rugsėjo 9 d. vakare vos sulaukęs savo dvidešimtojo pavasario. Jo biografija trumpa - gimė 1978 m. birželio 4 d. Vilniuje. Mokėsi Vilniaus ir Biržų vidurinėse mokyklose, įstojo mokytis į Vilniaus aukštesniąją transporto mokyklą, sekanciais metais būtų ją baigęs. Gražios ateities svajonės ir viltys sudūžo jo motociklui atsitrenkus į jam kelią užtvėrusį neatsargiai važiauvusiojo automobilį.

Mindaugo liūdi parapijos jaunimas, draugai, Vilniaus ev. reformatų choras "Giesmė", kurio pirmininke ir siela yra jo mama Gigaja Suveizdienė.

Tegu Dievas palengvina jos begalinį skausmą.

Choro taryba

Tu audroje jau niekad nepaklysi

Tu audroje jau niekad nepaklysi
Ir ūkanose kelią surasi.
Gali pakilti ir paukščių muskristi
Į tolimą, pradingusią vaikystę,
Tu lyg drugelis pievoje esi.

Dabar tau rasos skruostų nebevilgo,
Nes Tėvo balsas pašaukė tave.
Tu išėjai į naują kelią ilgą,
Kurio širdis pavargus pasiilgo,
Kurio toliau tave jau Viešpats ves.

Tu visad šauk pavasari žiedais nusėta,
Alsuojančią gyvybę amžina
Ir naujo ryto aušrą pažadėta,
Lyg paslaptinę giesmę užkerėta,
Širdim vilties ir džiaugsmo kupina.

Tegu akimirka nušvinta veidas
Ir sielvartas išnyksta sieloje,
Te žvilgsnį šalta, prislėgtą išsklaido
Sugrižęs tavo paslaptinę aidas
Jau besiilsint žemės tyloje.

J.Jasiukėnas

Dešimt metų Vilniaus parapijai

1998.m. lapkričio mėn. sukanka dešimt metų, kai atsikūrė Vilniaus reformatų parapija. Kun.R.Moro sukviesti susirinkome tada prie "Kronikos" kinoteatro, skvėrelyje ir, pritariant gitarai, sugiedojome keletą giesmių. Čia pat, ant akmeninės sienelės A.Krikščikas ėmėsi sudarinėti pirmą Vilniaus parapijiečių sąrašą. Deja, pirmųjų sąrašų, kaip ir laiškų, kviečiančių parapijiečius į pamaldas Kurijos patalpose., neišsaugojau. Gal pas ką nors užsiliko archyve? O gal būtų įdomu susitikti visiems tiems, kurie prieš dešimt metų buvo susirinkę prie "Kronikos" su viltimi atsikurti, atgauti bažnyčią ir parapijos pastatus? Atsiliepkite!

D.Gudliauskienė

Mūsų pirmasis teologijos magistras

Rimas Mikalauskas baigė studijas, apginė diplominį darbą ir gavo Evangeliškos teologijos magistro laipsnį. Jis buvo pirmasis Vilniaus reformatų parapijos siųstas studijuoti teologiją. Mokėsi Rimas Varšuvos krikščioniškos teologijos Akademijoje. Sovietiniais metais uždarius Lenkijos Universiteto Evangelikų ir Stačiatikių fakultetus, šioje Akademijoje mokosi stačiatikiai ir evangelikai. Prieš karą Lenkijos Universiteto Evangelikų fakultetą buvo baigęs a.a. superintendentas kun. Povilas Dilys.

Rimas bus ordinuojamas kunigu ir dirbs Kėdainių reformatų bažnyčioje, be to, dar aptarnaus Panevėžio ir Švobiškio parapijas. Ordinacinės pamaldos įvyks š.m. gruodžio 6 d. 11 valandą Kėdainių reformatų bažnyčioje. Kviečiame dalyvauti.

REFORMATŲ BAŽNYTINĖS ŠVENTĖS

1999 METAI

Sausio	1 d.	NAUJIEJI METAI - Jėzaus vardo diena
Sausio	6 d.	IŠMINČIAI (Trys Karaliai)
Vasario	17 d.	GAVĖNIOS pradžia - 40-ies dienų priešvėlykinis laikas
Vasario	24 d.	MALDŲ - ATGAILOS diena
Kovo	28 d.	VERBŲ SEKMADIENIS - prasideda Didžioji savaitė
Balandžio	1 d.	ŽALIASIS (DIDYSIS) KETVIRTADIENIS - Šv.Vakarienes įstatymo diena
Balandžio	2 d.	DIDYSIS PENKTADIENIS - Kristaus nukryžiuavimo ir mirties Golgotos kalne diena
Balandžio	4-5 d.d.	VELYKOS - Kristaus prisikėlimo ir mirties Pergalės šventė
Gegužės	2 d.	MOTINOS diena
Gegužės	13 d.	KRISTAUS DANGUN ŽENGIMO (šeštinės) - (40 d. po Velykų)
Gegužės	23 d.	SEKMINĖS - Šv.Dvasios atsiuntimas (50 d. po Velykų)
Gegužės	30 d.	ŠV.TREJYBĖS šventė, skirta Šv.Dievo Trejybei pagarbinti
Birželio	24 d.	JONO KRIKŠTYTOJO gimimo diena (Joninės)
Spalio	3 d.	PJŪTIES PADĖKOS šventė
Spalio	31 d.	REFORMACIJOS - Bažnyčios atsinaujinimo šventė
Lapkričio	21 d.	AMŽYNYBĖS (Mirusiųjų prisiminimo) sekmadienis
Lapkričio	28 d.	I -asis Advento Sekmadienis - Prasideda Bažnytiniai metai
Gruodžio	24 d.	KŪČIOS
Gruodžio	25-26 d.d.	KALĖDOS - Kristaus gimimo diena
Gruodžio	31 d.	SENŪJŲ METŲ VAKARAS

Be šių švenčių, dar yra švenčiamos su bažnyčios statyba susiję datos: kertinio akmens padėjimo ir bažnyčios pašventinimo.

Vilniaus reformatų bažnyčiai tokios datos yra:

Balandžio 21 d. (1830.04.21)	kertinio akmens padėjimas
Liepos 21d. (1835.07.21)	bažnyčios iškilmingas pašventinimas

Parengė D.Gudliauskienė

Primename seniūnų telefonus: Dalią Gudliauskienė 429118, Donata Indriūnaitė 342824, Angelina Kamčiatnienė 733757, Alfredas Naktinis 752602, Danutė Pranulienė 444272, Lilią Slėnienė 414535, Birutė Šernaitė 617690

Korektorė Dalia Pronskietytė